

BOERENBEDROG

Plattelandsklucht in drie bedrijven

door

EMIEL CLAUS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **BOERENBEDROG** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **EMIEL CLAUS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten, Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

KLAAS WEVER - boer van de Kamphof - 50 jaar

HANNA WEVER - zijn vrouw - 50 jaar

LEENTJE - hun dochter - 20 jaar

OMA - moeder van Hanna Wever - 70 jaar

DORA POST - dienstmeid - 40 jaar

HARM MEIER - boerenknecht - 45 jaar

HANS SCHRIJVER - vriend van Leentje - 25 jaar

DOKTER KRUIDHOF - huisarts - 55 jaar

JANSEN - veldwachter - 40 jaar

KOBUS PRUT - landloper - 50 jaar

KORTE KARAKTERISTIEK VAN DE PERSONEN:

KLAAS WEVER - voelt zich, omdat hij is "ingetrouwd", wat in de hoek gedrukt door zijn vrouw en zijn schoon' moeder. Hij heeft steun aan zijn knecht Harm.

HANNA - zijn nogal bázige vrouw, die zoals later blijkt, de kwaadste nog niet is.

LEENTJE - een vlotte, frisse boerendochter.

OMA - vinnig oud mensje, dat het nog maar steeds niet kan verkroppen dat haar dochter Hanna met de arme Klaas Wever trouwde en hun dat ook goed laat voelen.

DORA POST - een echte boerendienstmeid, ietwat naïef en in stilte al jaren verliefd op Harm de knecht.

HARM MEIER - een komisch type, in wezen een goeie vent, gek op Dora, maar ook op een borreltje zo af en toe. Gaat voor zijn baas door het vuur.

HANS SCHRIJVER - een eenvoudige jongeman, dol op Leentje.

DOKTER KRUIDHOF - ouderwetse huisarts, die al lang gepensioneerd moest zijn. Is nogal kippig en beverig. Gekleed in ouderwets kostuum, bolhoed, lorgnet of klein metalen brilletje. Draagt bakkebaardjes en puntbaardje. Spreekt geaffecteerd.

JANSEN - een nogal stijve dorpsveldwachter, volkstype, spreekt lijsig.

KOBUS PUNT - landloper, slecht gekleed, ruig type, die de veldwachter fiks in de maling neemt, maar, zoals later blijkt, bang is voor vrouwen.

TONEEL - VOOR ALLE DRIE BEDRIJVEN:

Woonkeuken op een boerderij. Op de voorgrond een eet- tafel met enkele stoelen. Tegen de zijwand links een keukenbuffet of ander kastmeubel. Tegen de achterwand een klein tafeltje onder een raam met uitzicht op het. erf.

Daarnaast, goed zichtbaar voor het publiek (!), een grote koelkast met binnenverlichting (eenvoudig van hout te maken). In deze koelkast staan vier blikken spinazie, enige flessen bier, een fles jenever en wat levensmiddelen.

In de zijwand links bevindt zich achteraan een deur naar de kamer van oma en naar de rest van de kamers in de hoeve. Tegen de rechter zijwand staat een keuken- of tuinbank met daarvoor een tafeltje. In de achterwand - ongeveer in het midden - bevindt zich een deur naar de deel en naar buiten.

Verdere aankleding wordt geheel aan het inzicht van de regisseur overgelaten.

Het stuk speelt in de tegenwoordige tijd in een klein boerendorp.

Het leent zich uitstekend voor opvoering in eigen dialect.

Het eerste bedrijf:
vroeg in de morgen om 5 uur.

Het tweede bedrijf:
de volgende morgen 'op een nog vroeger uur, wanneer de zon nog niet op is en de maan nog helder schijnt.

Het derde bedrijf:
drié dagen later op koffietijd.

EERSTE BEDRIJF

(Als het doek opgaat, ziet men de lege keuken. Uit de verte hoort men boerderijgeluiden, hanengekraai, koeiengeloei, enz. en een torenklok slaat 5 uur)

DORA

DORA *(in boerenschort, op klompen, met emmer in de hand, komt van rechts op en gaat door de middendeur naar het erf. Men hoort haar roepen):* Kom dan, kom dan, tuuk, tuuk, tuuktuuk, tuuuuk... *(dan kippengekamel. Even later komt ze door de middendeur op met een haan op de arm)* Rustig maar, kereltje, rustig nu maar en zeg Dora nu maar eerst eens goeienmorgen. *(drukt haar wang tegen de zachte veren)* Jij bent de beste hier op de hele boerderij en je krijgt van Dora nu eerst je ontbijt, want met een lege maag kun je niet werken. *(gaat met de haan op schoot aan de reeds gedekte ontbijttafel zitten en voert hem broodkruimels)* Zo eet maar lekker hoor. Jouw haremdames laten niets voor je over. Die weten schijnbaar niet, dat de liefde van de man door de maag gaat en zo'n kleine kavalier zorgt altijd eerst voor z'n kippetjes. Niet waar, m'n.hanepiet? *(peinzend)* Ach, als onze mannen ook zo waren...!

HARM

HARM *(van rechts op in lichte broek en nog loshangend werkhemd, de bretels hangen achter naar beneden, hij draagt klompen):* Aah... Morgen, Doraatje... *(geeuwt en rekt zich uit)*

DORA *(doet net of ze hem niet hoort, staat op en loopt met de haan naar de middendeur):* Zo, m'n hanepiet, nu kun je er wel weer tegen. Ga nu maar gauw naar je vrouwtjes, anders worden ze ongeduldig en dan zijn ze niet gemakkelijk, daar kan Dora van mee praten. *(laat de haan naar buiten los)*

HARM: Ik zei goeie morgen! *(met een grauw)* Of heb je al zo vroeg watjes in de oren?

DORA *(kribbig):* Phoe, met jou praat ik helemaal niet meer, Harm Meier! *(doet haar schort af)*

HARM *(spottend):* O, neem me niet kwalijk, juffrouw Dora, dat ik uwe hoogheid aangesproken heb. *(gaat naar ontbijttafel en kijkt zoekend rond)* En waar is m'n ochtendborrel?

DORA: Ochtendborrel?... Dat is er niet meer bij!

HARM *(verbaasd met open mond):* Wat... is er niet meer bij... wat is dat voor nieuwerwoudse mode? Dat morgenborreltje komt me eerlijk toe, dat is mijn voorrecht... versta je dat!

DORA *(kwaad):* Ja, ik versta je wel. Je bulkt hard genoeg, Harm Meier, maar ik heb lak aan jouw recht! En of dat nou voor- of

achterrecht is, dat laat mij koud. Dat borreltje komt jou helemaal niet toe. Dat heb ik jou altijd stiekum gegeven uit de fles van de boer.

HARM: Het kan me niet schelen, waar die borrel vandaan komt, maar het is en het blijft een gewoonterecht en dat geef ik niet op. Al bijna tien jaar heb ik elke morgen een borreltje van jou gehad vóór het ontbijt en daar kan ik nu niet meer buiten, evenmin als buiten jou, Doraatje!

DORA (*wijst*): Kijk dan maar eens achter de melkkan.

HARM (*smakt met de tong*): Ooo, Doraatje, je bent een engel! (*wil het glas pakken*)

DORA (*is hem te vlug af en pakt eerst het glas*): Engelen kunnen ook wel eens dorst hebben! (*drinkt het glas met één teug leeg, verslikt zich en hoest en proest*)

HARM (*met spotlach*): Zie je wel, dat komt ervan! Dat is de straf, Dora, wie zich verhoogt, zal vernederd worden!

DORA (*zakt steunend op een stoel*): Ooo... lucht, lucht!!!

HARM (*verschrikt, loopt angstig om haar heen en zwaait met de armen in de lucht*): Dora, Dora, goeie help, wat doe je nou?... Ik bedoel wat, wat...??

DORA (*kuchend*): Help, Harm... help...! Ik stik... Ooo... help dan toch!!

HARM (*opgewonden*): Lieve tijd nog an toe, wat een trammelant, wat moet ik nou doen? (*trekt Dora op en legt haar over de knie, klopt haar dan op de rug*)

DORA (*komt na een poosje weer. bij, kucht nog wat na*): Alle mensen, wat is die rommel scherp!

HARM (*haalt verlicht adem*): Gelukkig, dat je weer in het land der levenden terug bent, Dora! Dat spul is ook niks voor jou. Dat is toch ook alleen voor "kerels", zoals de baas en ikke.

DORA (*nog iets buiten adem, legt haar hoofd tegen z'n borst*): Had je een beetje angst om mij, Harm?

HARM: Natuurlijk had ik dat! Wat dacht jij dan? Stel je voor dat je niet weer bijgekomen was, dan hadden ze mij misschien wel opgepakt!

DORA (*verbaasd*): Op... opgepakt?...

HARM: Ja, wegens poging tot moord, dat lees je elke dag in de krant.

DORA (*verlegen*): En anders niet, Harm?

HARM: Ja... toch..., ik vond het jammer van die fijne borrel, die jij weer uitgespuugd hebt!

DORA (*duwt hem kwaad terug*): O, wat ben jij een gemene sloeber, Harm Meier!

HARM (*peinzend*): Tja, met een nuchtere maag ben ik nu eenmaal nog niet veel mans!

DORA (*kijkt hem even onderzoekend aan, gaat dan naar de koelkast, pakt de jeneverfles en schenkt het glas weer vol*): Zo dan, nu ben ik nieuwsgierig wat je nu dan kunt.

HARM (*drinkt, likt zich de lippen*): Haaa... dat doet me goed... nu ben ik tot alles in staat! (*rekt zich uit, stopt het overhemd in de broek en doet de bretels over de schouders*) Zo, en nu zal 't gebeuren! Aan de slag! (*Dora denkt dat Harm naar haar toe zal komen en strekt vol verwachting reeds de armen naar hem uit. Harm doet een stap in haar richting, draait zich dan om*): Aan de boterham! Zo'n borreltje is goed voor de eetlust, daar krijgt een mens machtige honger van. (*zet zich aan tafel*)

DORA (*gaat spijtig naar het fornuis*): Stik!!

HARM (*grijnzend*): Zei je wat, Dora?

DORA (*komt met kan terug en schenkt koffie in*): Nee... Ik vroeg me af, of het vandaag zondag was. HARM: Zondag?... Hoezo...?

DORA (*wijst*): Omdat jij vandaag je zondagse broek aan hebt.

HARM: Die broek? Dat is alleen maar vanwege m'n' bevordering.

DORA: Bevordering? Ach man, je droomt al op de vroege morgen.

HARM: Nee, Dora, 't is heus zoals ik zeg. Sinds de boerin die prijs van een paar ton in de Lotto heeft gewonnen, lopen ze hier allemaal naast hun schoenen. Zo ben ik opgeklommen van boerenknecht tot boerenlandbouwersassistent le klas.

DORA: Ach wat, halve gare, en ik dan?... Van boerendienstmeid tot gediplomeerd landbouwhuishoudkundige zeker. En de baas van boer tot agrarisch directeur-generaal!

HARM (*lachend*): Ja, de boer als directeur-generaal bij z'n eigen vrouw en schoonmoeder. Jonge, jonge... ik zeg je, Dora, dat geld maakt iedereen hier nog gek!

DORA: Ja, ze kunnen alleen nog niet met al die moderniteiten overweg!

HARM: Modern noem je dat! Laat me niet lachen! Haha... modern! De hele dag spring ik als een eekhoorn van de ene machine op de andere. Van de maaidorser en de elevator in de silo en vandaar op de aardappelrooier en dan van de trekker op de vijfscharige ploeg en voor de afwisseling van de bietensnijder op de melkmachine. Nou vraag ik je: Is dat een leven voor een fatsoenlijke boerenknecht? Alles moet gemekaniseerd. 't Lijkt waarempel wel of ik de hele dag aan het kermis vieren ben!

DORA: Ja, maar toch heeft alles ook een goeie kant, Harm! Kijk nou hier eens in de huishouding. Ze schaften meteen een koelkast aan, een elektrische koffiemachine, een was- en droogautomaat, een stofzuiger, ja zelfs een elektrische kookpot, of het maar niks is.

Nee, Harm, we horen nou bij de bovenste tienduizend, of zoals men zegt de "Upperten".

HARM: Ha, dat is niet zo'n kunst bij die vijfhonderd inwoners hier in 't dorp. Nee, ik zeg je, Dora, die lotto of toto moest verboden worden. Hoeveel ongeluk heeft zo'n bom duiten menige winnaar al niet gebracht?

DORA: Ja... omdat de meeste mensen niet met geld kunnen omgaan.

HARM (*wijst met duim naar linkerdeur*): Hier kunnen ze dat 66k niet. Dat koopt maar en koopt maar. 't Geld vliegt de deur uit. Vandaag of morgen is het op en dan moet de baas het natuurlijk weer ontgelden.

DORA: Is dat zo'n wonder? Da's meestal zo; als een boer in een bedrijf introuwt, moet hij doorgaans een stapje achteruit doen. En zoals het nu is, hebben ze onze baas helemaal in de klem.

HARM: Hoezo, weet je iets, heb je iets gehoord?

DORA: Nee, het fijne weet ik er niet van, maar ik geloof dat er met dat geld iets niet in orde is en nu denken die bèide vrouwen dat de boer wat achterover gedrukt heeft. (*maakt beweging van stelen*)

HARM: Als het waar is, geef ik hem groot gelijk. Dat had ik in zijn plaats ook gedaan. Ze hebben hem altijd al kort gehouden met de centen.

DORA: Nou, ik geloof anders, dat hij deksels goed bij kas zit.

HARM: Dat heeft hij dan ook eerlijk verdiend met al z'n uitvindingen.

DORA: Uitvindingen, wat voor uitvindingen?

HARM: Nou ja, hij moet toch elke dag wat anders uitvinden om die ouwe te beduvelen?

DORA (*verlegen*): Zou... eh... zou jij dat óók doen, Harm?

HARM: Ik?... Nee, ik zou elke cent met mijn vrouw eerlijk delen!

DORA (*lief*): Daar krijg je een extra borrel voor. (*schenkt in*) Proost, Harm!

HARM: Ja, proost! Maar ik heb alleen over een cent gesproken, Doraatje! (*staat op*) Zo, nu wordt het tijd om te gaan melken, anders wordt het te laat.

DORA (*begint de tafel af te ruimen*): Ja, maak jij de trekker vast klaar, ik kom zo!

HARM: Maar schiet dan wel een beetje op, Dora! (*gaat midden af. Terwijl Dora opruimt, hoort men buiten een trekker aanslaan. Dora neemt na een poosje een andere schort van de kapstok, zet nog vlug de jeneverfles van de tafel in de koelkast en gaat ook naar buiten*)

BOER

BOER WEVER (*komt van links op, kijkt om zich heen, neemt dan een portefeuille uit z'n jaszak en bladert grinnikend een pak bankbiljetten door*): De morgenstond heeft goud in de mond! (*gaat aan tafel zitten en ziet het lege borrelglas*) Aha! (*ruikt aan het glas*) Elke morgen van mijn jenever drinken. Hier beduvelt de een de ander! En daar moet een mens dan nog boer bij blijven! ...

BOERIN

BOERIN (*van links op. Ze is een trotse verschijning. In haar hand houdt ze enige paperassen*): Ik weet het nu ook niet meer, man. Ik kom er niet uit, hoe vaak ik ook alles optel en aftrek, er ontbreken telkens weer tienduizend gulden. (*gaat aan tafel zitten en smijt de papiéren op tafel*)

BOER (*gaat ook zitten*): Je zult je wel verteld hebben, vrouw. (*legt hand op binnenzak, alleen zichtbaar voor publiek*)

BOERIN: Verteld, verteld, tienmaal verteld?

BOER: Och, er zijn mensen, die zich soms wel twintig keer vertellen.

Hou er toch mee op. Waarom maak je je druk om zo'n kleinigheid?

BOERIN: Kleinigheid, zeg je?? Zo ga jij dus met mijn geld om.

BOER: Jouw geld? *Ons* geld, bedoel je! Wie heeft elke week het formulier ingevuld en die drie gulden voor de Lotto betaald?

BOERIN: En wie heeft de getallen uitgedacht? Mijn vader zaliger toch zeker! En als er eens een prijs uit zou vallen, dan behoorde dat tot mijn erfdeel heeft hij toen gezegd,

BOER: Hij kon wel zovéél beweren!... Hou toch op met die onzin en schenk liever koffie in. Op de nuchtere maag kan ik dat gekwaak niet verdragen!

BOERIN (*haalt koffiekant en schenkt in*): Ik geef het niet op. Nooit of te nimmer, al moet ik alles op z'n kop zetten! Ik zál weten waar die tienduizend gulden gebleven zijn!

BOER (*kijkt scheef naar zijn vrouw*): Jij gelooft toch niet dat ik... eh...

BOERIN: Ik geloof helemaal niks, maar moeder meent ook dat...

BOER (*verachtelijk*): Moeder, moeder... Jouw moeder is een oude vrek en zit net zo achter het geld aan, als de duivel achter een ziel!

BOERIN: Dat is niet waar. Moeder bedoelt het goed en wil alleen maar, dat dat met die tienduizend gulden wordt opgelost. En zeg nou zelf, Klaas, 't is toch te gek dat zo'n groot bedrag nergens te vinden is. Heb jij 't nu heus niet ergens... hm... per ongeluk... neergelegd?

BOER: Welja... ik heb 't... (*doet haat na*) ...hm... per ongeluk... in de beerput laten vallen. Is 't nou goed?

BOERIN: Ik kom er echt niet uit! Ga maar na: na de uitkering van die Lotto-prijs hebben we de schuur laten verbouwen... Hier is de rekening daarvan! *(legt deze op tafel)* Een paar machines aangeschaft... Hier zijn de nota's... Nog wat huisraad en die koelkast daar gekocht... *(legt al deze rekeningen neer)*

BOER *(valt in)*: ...En een tweede kanariepiet en een nieuw vals gebit voor oma! ...

BOERIN: Nee, blijf nou ernstig, Klaas!... 's Kijken, wat hebben we nog meer gedaan? O ja, vijfduizend gulden op het spaarbankboekje van Leentje gestort. *(legt dit boekje ook op tafel)*, voor als ze later trouwt.

BOER: Onzin, die denkt nog niet eens aan een vrijer. Laat staan aan trouwen!

BOERIN: Ze is anders al twintig!... Nou, ik herinner me nog best wat voor een wild bokje jij was toen je twintig wat! ... En Leentje is stapelgek op Hans. O zo! ... Maar goed, om terug te komen op 't geld. *(legt nog twee spaarbankboekjes op tafel)* Dit hebben we op de eigen boekjes ingelegd. En de rest kregen we handje-contantje. Tel alles bij elkaar op en trek dat hele spul er af, dan ontbreekt er zo maar tien mille aan contanten. Rara, waar zijn die tien gebleven??

BOER *(neemt nog een slok koffie)*: Ze hebben zich natuurlijk op de bank verrekend. Da's een stel klungels daar!

BOERIN: Op de bank verrekend? Dat geloof je toch zelf niet, man!

BOER *(stiekem lachend)*: Wat ik geloof, komt er niet op aan, maar wat jullie geloven is veel belangrijker! *(Plotseling van links een luid gestommel, een schreeuw en luid gekreun)*

BOERIN *(springt geschrokken overeind)*: Lieve help, wat was dat?

BOER *(rustig)*: Daar zal zich iemand de neus gestoten hebben, denk ik!

LEENTJE

LEENTJE *(opgewonden van links)*: Vader, moeder, kom gauw, oma is van de kleerkast gevallen!

BOERIN *(stomverbaasd)*: Oma??

BOER *(is nu ook opgesprongen)*: Van de kleerkast? *(Boer en boerin snel links af)*

LEENTJE *(houdt de deur open)*: Lieve help, wat een heisa allemaal op de vroege morgen!

OMA

OMA *(gesteund door de boer en boerin strompelend van links op)*: Au, au, m'n been. *(tot boer)* Doe toch wat kalm aan, beul dat je bent, wil je me met alle geweld het hoekje laten omgaan?

BOER: Wind je toch niet zo op. Wat heb je daar ook boven op die kast te zoeken? *(beiden brengen oma naar de bank)*

OMA *(laat zich steunend zakken)*: Op de kast? Wie zegt dat? Ik heb alleen maar op een stoel gestaan en die is omgekiept.

LEENTJE: Het leek anders net, of u boven van de kast viel.

BOER *(loerend)*: En waarom ben je boven op een stoel gekropen? Wou je wat zoeken?

OMA *(wrijft heen)*: Zoeken niet, maar wat vinden! Au, wat steekt dat!

BOERIN: Laat moeder met rust. Zie je dan niet dat ze zich pijn heeft gedaan?

BOER: Eigen schuld! Wie klimt er nu op een stoel en snuffelt overal in? Zoekt zij soms ook naar die tienduizend gulden?

OMA: Het gaat hier toch zeker ook om mijn geld, niet?

BOER: Jów geld? Doe je ogen dicht, en wat je dan ziet, is van jou! En begin alsjeblieft niet weer aan dat ouwe liedje van dat opgemaakte bed, of dat ik met mijn gat in de boter ben gevallen, want dat hangt me nu zoetjesaan zwaar 'de keel uit! Wat heb ik overgenomen toen we hier introuwden, nou? Een oud scharminkel van een paard, twee broodmagere koeien en drie biggen. En kijk nou eens om je heen!!

BOERIN: Och, hou toch stil, man, wie begint daar steeds weer over? Maak voor oma liever een kalmeringspoeder klaar, dan kunnen we haar weer naar bed brengen.

OMA *(afwerend, vinnig)*: Nee, Leentje moet die poeier klaarmaken, want hém vertrouw ik voor geen cent, hij kon me best wel eens vergeven!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto